DOMOV *v srdci* PŘÍRODY

Když děti vyrostly, zatoužili Adéla a Petr Zrubečtí po domu, který jim poskytne klid. Dostatek světla, úzké propojení se zahradou a přírodní materiály pak byly prioritami, z nichž se rozhodli neslevit.

TEXT **Iveta Vařečková** | FOTO **Honza Zima, Robert Tichý**

Před čtvrt stoletím se Adéla Zrubecká s manželem Petrem přestěhovali z rodné Prahy do vesničky Vlčí Hora, která je součástí Krásné Lípy. Navzdory nepochopení okolí se rozhodli své dcery-dvojčata a později i syna vychovat v úzkém kontaktu s přírodou. „Ačkoli jsem holka ze Žižkova, Českosaské Švýcarsko pro mě odmalička znamená domov. S babičkou a dědou jsem na Vlčí Hoře trávila každé prázdniny a řadu víkendů. Tohle místo mi přirostlo k srdci a věděla jsem, že bude ideální i pro rodinný život, přestože šlo tenkrát o zapomenutý kraj," vzpomíná Adéla. Rozhodnutí se nakonec ukázalo správné i po pracovní stránce – Adéla, která je zkušená aromaterapeutka, se tu i s Petrem stali spolumajiteli úspěšné české firmy s přírodní kosmetikou. Potřebu udělat další důležitý krok pocítili manželé před třemi lety, když se dospělé dcery odstěhovaly a v domku s nimi zůstal jen dospívající syn a dva psi. „Staré stavení od nás neustále vyžadovalo nějaké opravy a my si uvědomili, že jsme došli do bodu, kdy nám ubývá sil a potřebujeme se obklopit čistým a klidným prostorem, který po nás pár let nebude nic chtít." Shodli se na přání mít úplně nový dům, který bude splňovat vše, co si vysnili – menší prostory, hodně světla, přírodní materiály, postupný přechod na solární vytápění, a zároveň možnost trávit většinu roku v zahradě. Na Vlčí Hoře, nedaleko od jejich domku, objevili pozemek se shořelou roubenkou, která šla do konkurzu, a tak této možnosti vyšli vstříc. Jejich sen se začal ještě více zhmotňovat po absolvování přednášky architekta Petra Hájka o bydlení v rodových zahradách a přírodních domech: „Zcela okouzleni jsme jej oslovili s prosbou, zda by nám pomohl vytvořit první návrh našeho nového bydlení, v němž ne dům, ale stávající vzrostlá zahrada bude ta hlavní. Posléze jsme navázali →

Lenošení na peci se šálkem čaje je splněný sen. Díky otevřenému patru dokáže vyhřát celý dům. **Element vody** v zahradě zastupuje jezírko, čerpající zdroj z vlastního vrtu. Adéla s Petrem se v něm rádi koupou a mají do něj i přímý vstup ze sauny. Kromě lehátek a hamak rozmístěných v prostoru je u domu krytá terasa s letní kuchyní. Dolní polovina zahrady, oddělená plotem, pak patří dvěma psím parťákům.

Fialová stěna za pecí (na snímku nahoře vlevo) je z *organoidu*, což je přírodní bio tapeta se zalisovanými chrpovými kvítky, které si částečně zachovávají svoji vůni. Tento prvek je v hlavní místosti využit i po délce stropu nad křesly. **Nad jídelním stolem** jsou dva infrapanely, které udržují v domě stálou teplotu. Když se zatopí v peci, automaticky se vypnou.

Bylinkami se zkušená aromaterapeutka ráda obklopuje i po pracovní době.

na spolupráci s bytovou architektkou Janou Vrkotovou z Infinity Interier, jejíž práci jsme znali díky externí spolupráci ve firmě. Její koncept Bydlení s chrpou ladil s naší představou domu prorostlého do zahrady a pomohla nám vytvořit si takové vlastní Lurdy.“ Jako nejtěžší se ukázalo najít správné stavitele. Manželé chtěli, aby šlo o firmu z okolí, která zvládne pracovat s přírodními materiály. Nakonec si plácli s Vlastimilem Černým z firmy Röwe s.r.o. z Nového Boru: „Rázem se však střetly dva světy – architekta a stavitele. Mnohé jeho navrhované změny jsme z principu odmítaly, například sádrokartony. Navzdory cenám jsme trvali na hliněných omítkách a ekopanelech ze slámy. Naštěstí byl pan Černý flexibilní a učil se s námi. Neváhal poslat své řemeslníky na školení, třeba aby se naučili pracovat s hlínou. Pomohlo také, že má cit pro práci se dřevem, což je jasné při pohledu na konstrukční trámové řešení domu, venkovní modřínový obklad či vnitřní dřevěné podhledy,“ chválí Adéla.

Dva a půl roku uteklo, než bylo možné se stěhovat. Během té doby museli manželé neustále na stavbu dohlížet – občas ji postrčit, jindy naopak zbrzdit (třeba, když na poslední chvíli zjistili, že se do ložnice nevejde postel). Hlavně v závěru pak koordinovali spolupráci mezi staviteli a Zahradním centrem Děčín Davida Hořáka, které mělo na starosti úpravu zahrady a stavbu jezírka. „Vznik nevšedního dům →

Foto: Honza Zima

Okno do zahrady si Adéla v kuchyni přála. Stejně tak velkou spíž, skrýtou za dveřmi: „V původním domě jsme měla tři místa na potraviny a při vaření jsem neustále hledala, kde co mám."

Dřevěné schody, které lemuje infrapanel se zalisovanými květinami působící jako obraz, vede na galerii s prostornou chodbou. Tady má Adéla pod okny pracovní stůl. Mnohokrát se přistihne, jak relaxuje pohledem do přírody.

V otevřeném patře vedou jedny dveře do jednoduché ložnice manželů (na snímku), druhé do pokoje dospívajícího syna Matyáše a za posledními se skrývá technická místnost.

je velká věc. Dodnes jsem vděčná Petrovi, který v jednu chvíli přišel a řekl, že se postará o technickou část a já si mám řešit design s paní Vrkotovou," říká Adéla, která pak i půl roku věnovala rozmýšlení, co ze starého do nového domu přestěhuje: „Díky tomu, že naše původní bydlení zůstalo dceři, která z něj později vytvořila chalupu k pronájmu, jsem nemusela nic uspěchat. Každou věc jsem vzala do ruky a zvažovala, zda s ní opravdu chceme žít do konce života. Nakonec nám zůstalo jen minimum věcí." Adéla i Petr se v novém bydlení od prvního dne cítili spokojeně: „Každý den děkujeme za to, že dům opravdu může fungovat jako dobíječ energie. Je to ta nejlepší odměna za energii, kterou jsme mu věnovali nejen my, ale i odborníci, bez jejichž pomoci by nikdy nevznikl."

Foto: Honza Zima, Robert Tichý

„Až budeme chtít aktivitu, vyjdeme do zahrady nebo vyrazíme na výlet. Doma se chceme zastavit a zaposlouchat se do ticha…“